

Sen Bilmezdin

– V.AliKızıltepe · 06 Temmuz 2011

Sıradan zamanların seçkin anları
Mıh ile çizilmiş aklıma
Başlamışken sen, bildik sadist oyunlara
Bir fırtına çıkar aklımda
Rüzgarı savururdu saçlarını
Sen ne güzeldin
Sen ne güzeldin
Ben seni severdim
Sen bilmezdin

Ne çok severdi çocuklar seni
Mahallende hep neşeli çocukların kahkaha sesi
Bazen kaçamak bakışlarım bulurdu gözlerini
Takvimler yırtılır, saatler durur,
Alem susardı tam da o an
Sonsuzluktu senli zaman
Sorardın söylemezdim
Ben seni severdim
Sen bilmezdin

Bir sihir vardı bakışlarında
Küçülürdüm ben kaybolurdum kalıbımda
Sokak gürültüleri ney olur;
İçtiğim su şarabım damağımda
Firari aklımı ;
Bulurdum tanımadığım düğünlerin halay başında
Ben seni severdim
Sen bilmezdin

Kararıp gökyüzü, alem çekilince siyah odasına
Çekilirdi kılıçlar, savaşlar başlardı usumda
Senden kaçardım / sana koşardım
Senden geçerdim / seni severdim
En çok şu parlak yıldızı benzetirdim bakışlarına
İşıltına kanardım

Oturur ađlardım
Ben seni severdim
Sen bilmezdin

Ne çok acıdı iim sureti mekanın hayal olunca
Giyindim suskunlukları
Bayramlık elbisem saydım yıllar boyunca
Ben en parlak yıldıza bakarım her gece
Saat on ikiyi vurunca
Alevim, ışığım, yolum olur
Sevdan olur çocuksu sevinlerim
Ben seni (hep) Severim
Sen bilmessin